

sygn. akt *II K 568/22*

(...)-o. Ds. (...).2022

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 20 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Aneta Talaga

Protokolant: Monika Chaszczewicz-Kęsik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 stycznia, 14 lutego, 20 lutego 2023 roku we W.

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Śródmieście ---

sprawy karnej z oskarżenia publicznego:

A. Ś. (1)

syna J. i M. z domu J.

urodzonego dnia (...) we W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w nocy z 30 na 31 maja 2022 roku we W. przy ul. (...) z otwartego pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) zabrał w celu przywłaszczenia laptopa marki A. o nr ser. (...) o wartości 3000 złotych na szkodę J. Ś. oraz torbę do tenisa wraz z piłkami i rakieta do tenisa (...) koloru białego czarnego o łącznej wartości 900 zł na szkodę J. W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygnaturze III K 85/19 z dnia 23 maja 2019 roku na 4 (cztery) lata pozbawienia wolności za czyn z art. 280 § 2 kk, zmienioną wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu o sygnaturze II Ka 325/19 z dnia października 2019 roku na 3 (trzy) lata pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 21 stycznia 2019 roku do 6 maja 2021 roku,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. zw. z art. 64 § 1 k.k.,

*** * ***

I. uznaje oskarżonego A. Ś. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym że przyjmuje, że czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny o sygnaturze III K 85/19 z dnia 23 maja 2019 roku za popełnienie podobnego przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 21 stycznia 2019 roku do 6 maja 2021 roku, kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział V Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 6 maja 2021 roku, w sprawie V K.–wz 2106/20, tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 §1 i 5 k.k. zalicza na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 31 maja 2022 roku od godz. 7:10 do dnia 1 czerwca 2022 roku do godz. 13:15,

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w tym od opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 568/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
I.	A. Ś. (1)	w nocy z 30 na 31 maja 2022 r. we W. przy ul. (...) z otwartego pojazdu marki	

F. (...) o nr rej. (...) zabrał w celu przywłaszczenia laptopa marki A. o numerze seryjnym (...) o wartości 3000 złotych na szkodę J. Ś. oraz torbę do tenisa wraz z piłkami i rakieta H. S. pro koloru białoczarne go o łącznej wartości 900 zł na szkodę J. W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny o sygnaturze akt III K 85/19 z dnia 23 maja 2019 r. za popełnienie podobnego przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 21 stycznia 2019 r. do 6 maja 2021 r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział V Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie V K.-wz 2106/20, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>A. Ś. (1) w nocy z dnia 30 na 31 maja 2022 r. przechodził przez ulicę (...) we W.. Podszedł do jednego z zaparkowanych przy tej ulicy pojazdu – F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pojazd ten miał zamknięte drzwi, jednak na skutek wadliwego autopilota nie działał mechanizm centralnego zamka. A. Ś. (1) po próbie otwarcia auta przy pomocy uchwytu klamki dostał się do środka pojazdu i po przeszukaniu jego wnętrza zabrał z niego laptopa marki A. o numerze seryjnym (...) oraz torbę do tenisa wraz z piłkami i rakieta do tenisa (...). O powyższym o godz. 3:10 dnia 31 maja 2022 r. informację powziął J. Ś., kiedy to wszedł do w/w pojazdu stwierdzając zabranie z jego wnętrza walizki z laptopem oraz torby do tenisa wraz z piłkami i rakieta do tenisa H. (...). We wnętrzu w/w w pojeździe J. Ś. stwierdził bałagan.</p> <p>J. Ś. z uwagi na funkcjonalność zabranego w/w laptopa, zamieścił w nim informację, poprzez połączenie się z nim przez telefon dla obecnego posiadacza, że za jego znalezienie wypłaci znalazcy nagrodę</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. Ś. (1), zeznania świadka J. Ś., protokół oględzin zapisu z monitoringu,</p>	<p>k. 38-39, k. 110-111, 118 k. 18-19, 117, k.74-75,</p>	

<p>w kwocie 2000 zł, nadto podał swój numer telefonu do kontaktu. Kiedy J. Ś. sprawdził miejsce logowania się zabranego laptopa po (...) okazało się, że o godzinie 2:58 dnia 31 maja 2022 r. wskazywał lokalizację ul. (...) we W.. J. Ś., zapoznał się z monitoringiem z momentu zdarzenia, na którym to został uwidoczniiony sprawca zaboru w/w rzeczy.</p>			
<p>O godz. 7.00 dnia 31 maja 2022 r. funkcjonariusze policji M. M. (2) oraz W. S. (1) udali się pod adres przy ul. (...) we W. gdzie miał przebywać J. Ś.. Wskazał on na ulicy (...) we W. mężczyznę, który to miał dokonać kradzieży rzeczy na jego szkodę oraz szkodę J. W.. Mężczyzna ten został zatrzymany, okazał się nim być A. Ś. (1). W toku dokonanych czynności przeszukania osoby A. Ś. (1) jego odzieży i podręcznych przedmiotów nie ujawniono rzeczy pochodzących z przestępstwa. Takowych nie ujawniono również w miejscu zamieszkania A. Ś. (1), przy ul. (...) we W..</p> <p>A. Ś. (1) o godz. 9.00 dnia 31 maja 2022 r. miał 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Jak oświadczył do protokołu z przebiegu badania o godz. 23:00 dnia 30 maja 2022 r. spożywał</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. Ś. (1), protokół zatrzymania protokół przeszukania protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości oświadczenie J. Ś. z dnia 02 czerwca 2022 r. zeznania świadka J. W., oświadczenie świadka J. W. z dnia 02 czerwca 2022 r., protokół oględzin pojazdu z dnia 31 maja 2022 r.,</p>	<p>k. 38-39, 110-111, 118, k. 3, k. 5-6, 9-11, 27-29 k.8 k. 46, k. 47, 117, k. 48, k. 13-14,</p>	

<p>alkohol w postaci 1 litr piwa oraz 0,5 litra wódki.</p> <p>Dnia 1 czerwca 2022 r., przy obecności A. Ś. (1) funkcjonariusze policji W. S. (2) oraz P. B. dokonali przeszukania piwnicy przy ul. (...). W piwnicy tej ujawniono:</p> <ul style="list-style-type: none"> - laptop marki A. o numerze seryjnym (...), - torbę do tenisa wraz z 8 piłkami i rakieta do tenisa H. (...). <p>W/w/ rzeczy zostały zwrócone ich właścicielom. Nie zgłaszali oni uwag co do stanu tychże rzeczy w momencie ich zwrotu. Pojazd, z którego A. Ś. (1) zabrał w/w rzeczy należące do J. Ś. i J. W. nie nosił śladów uszkodzeń ani włamania.</p>			
<p>Laptop marki A. stanowił własność J. Ś.. Był on uszkodzony, poprzez zarysowanie jego powierzchni po lewej stronie. Jego wartość opiewała na kwotę 3000 zł. Torba do tenisa wraz ze znajdującym się tam wyposażeniem piłkami i rakieta H. (...) pro koloru białe czarne stanowiła własność J. W.. Wartość tych rzeczy opiewała na łączną kwotę 900 zł.</p>	<p>zeznania świadka J. Ś., zeznania świadka J. W.,</p>	<p>k. 18-19, 117, k. 47, 117-118,</p>	
<p>A. Ś. (1) posiada wykształcenie zawodowe, pracuje dorywczo przy pracach budowlanych. Jest osobą zdrową, nie</p>	<p>Dane osobopoznawcze Historia choroby - poradnia odwykowa</p>	<p>k. 38, k. 122, k. 44-45,</p>	

leczy się neurologicznie, psychiatrycznie ani obecnie odwykowo. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Osiąga miesięczny dochód w wysokości ok. 4000 złotych z podejmowanych prac dorywczych. Dnia 9 maja 2013 r. oskarżony A. Ś. (2) zarejestrował się w poradni leczenia odwykowego, dnia 19 czerwca 2013 r. odbył w ramach leczenia poradę.

A. Ś. (1) jest osobą karaną sędownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny o sygnaturze akt III K 85/19 z dnia 23 maja 2019 r. za popełnienie podobnego przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie o 21 stycznia 2019 r. do 6 maja 2021 r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział V Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie V K.-wz 2106/20, z okresem próby do 6 maja 2023 r..

informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, wraz z odpisem wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydział Karny z dnia 23 maja 2019 r. (III K 85/19) oraz odpisem wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu II AKa 325/19 z dnia 17 października 2019 r.

k. 69-71

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. Ś. (1)</p> <p>zeznania świadka J. Ś.</p> <p>protokół zatrzymania</p> <p>protokół przeszukania</p> <p>protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości</p> <p>protokół oględzin zapisów z monitoringu</p> <p>oświadczenie J. Ś. z dnia 02 czerwca 2022 r.</p> <p>oświadczenie J. W. z dnia 02 czerwca 2022 r.,</p> <p>zeznania świadka J. W.</p> <p>protokół oględzin pojazdu,</p>	<p>Oskarżony A. Ś. (1) przyznał się w całości do zarzucanego mu czynu. Opisał przebieg wydarzeń w nocy z dnia 30 maja 2022 r. na 31 maja 2022 r. kiedy to miał zabrać laptopa i torbę do tenisa z wyposażeniem z auta zaparkowanego przy ulicy (...) we W.. Jego wyjaśnienia pokrywały się z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w toku postępowania, tj. zapisem z monitoringu dokumentującym moment przywłaszczenia rzeczy przez oskarżonego A. Ś. (1) oraz z zeznaniami świadków - J. Ś. oraz J. W.. Z tych powodów Sąd</p>	

dane osobopoznawcze,

historia choroby,
informacja o osobie
z Krajowego Rejestru
Sądowego wraz z
odpisem wyrokiem Sądu
Okręgowego we
Wrocławiu III Wydział
Karny z dnia 23 maja
2019 r. (III K 85/19)
oraz odpisem wyroku
Sądu Apelacyjnego we
Wrocławiu II AKa 325/19 z
dnia 17 października 2019
r.

dał wiarę wyjaśnieniom
oskarżonego w całości,
czyniąc je podstawą
do dokonywania ustaleń
faktycznych w toku
postępowania.

Sąd zeznaniom świadka
dał wiarę w całości.
Świadek relacjonował
moment, kiedy zauważył
mężczyznę
przechodzącego pomiędzy
autami zaparkowanymi
przy ul. (...) we
W., nadto wskazywał
jakie konkretnie rzeczy
zostały zabrane z
zaparkowanego przez
niego auta. Okoliczności te
znajdowały potwierdzenie
w pozostałym materiale
dowodowym – zapisie z
monitoringu,
wyjaśnieniach
oskarżonego A. Ś. (1),
zeznaniach świadka J.
W.. Zeznania świadka
nie były kwestionowane
przez żadną ze stron
postępowania, a w ocenie
Sądu nie istniała żadna
okoliczności przemawiała
za tym, by świadek mógł
przedstawić okoliczności
istotne dla postępowania
niezgodnie z rzeczywistym
stanem rzeczy. Za
wiarygodne Sąd uznał
również zeznania świadka
w zakresie określenia
wartości zabranej na
jego szkodę rzeczy.
Jak podkreślał świadek
wartość ta była wartością
rynkową i uwzględniała
fakt jej uszkodzenia
w postaci porysowanej
obudowy.

Sąd w całości dał wiarę temu dowodowi. Protokoły zostały sporządzone przez funkcjonariuszy Policji – osoby uprawnione do przeprowadzenia czynności procesowej przeszukania, zatrzymania, oględzin.

Oświadczenie dotyczyło odbioru laptopa przez pokrzywdzonego. Jego treść i autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu, fakt zwrotu rzeczy pokrzywdzonym nie była kwestionowana w toku postępowania.

Oświadczenie dotyczyło odbioru torby tenisowej z zawartością przez pokrzywdzonego. Jego treść i autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu, fakt zwrotu rzeczy pokrzywdzonym nie była kwestionowana w toku postępowania.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka J. W.. Świadek zeznawał na okoliczność tego jakie rzeczy zostały zabrane przez oskarżonego A. Ś. (1) z pojazdu zaparkowanego przy ulicy (...) we W.. Okoliczności tej nie kwestionował oskarżony A. Ś. (1), który przyznał się do zarzucanego mu czynu oświadczając, że skradziony sprzęt został w całości od niego odzyskany a wszystko jest sprawne, nic nie uszkodził ani nie zepsuł, a nadto

potwierdził je w swoich zeznaniach świadek J. Ś.. Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania świadka w zakresie określenia wartości zabranych na jego szkodę rzeczy. Jak wskazał świadek wartość ta uwzględniała fakt, że część z nich była używana.

Oględziny zostały przeprowadzone przez funkcjonariusza Policji w ramach przyznanych mu kompetencji. Treści protokołu oględzin pojazdu nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Protokół został potraktowany więc jako podstawa zrekonstruowania stanu faktycznego w sprawie.

Informacja o osobie z Krajowego Rejestru Sądowego oraz odpisy wyroków dotyczące osoby A. Ś. (1) są dokumentami urzędowymi, sporządzonym przez upoważnionego do tego osoby. Jej autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Podobnie Sąd ocenił kopię przedstawionej przez obrońcę oskarżonego historii choroby. Stały się więc podstawą dokonywanych ustaleń stanu faktycznego w sprawie.

2.2. ***Dowody
nieuwzględnione przy
ustaleniu faktów***

(dowody, które są uznane za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. Ś. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z treścią przepisu art. 278 § 1 k.k. kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Czynność sprawcza przestępstwa kradzieży opisanego w art. 278 § 1 polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przestępstwo to można popełnić jedynie działaniem. Dość powszechnie przyjmuje się, że zaborem jest wyjęcie przez sprawcę rzeczy ruchomej z władztwa właściciela lub posiadacza</p>			

(innego podmiotu posiadającego do rzeczy prawo rzeczowe lub obligacyjne) oraz objęcie jej we własne władanie (W. Świda [w:] I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 609; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas [w:] Kodeks karny..., t. 3, red. A. Zoll, 2017, s. 38; M. Kulik [w:] Kodeks karny..., red. M. Mozgawa, s. 648). Koniecznym elementem zaboru jest brak nań zgody prawnego dysponenta rzeczy (wyrok SA w Krakowie z 30.04.1992 r., II AKr 38/92, KZS 1992/3-9, poz. 66). Przestępstwo kradzieży jest przestępstwem umyślnym. Dodatkowo, popełnienie tego czynu zabronionego wchodzi w rachubę wyłącznie wówczas, gdy sprawca działa w zamiarze bezpośrednim zabarwionym celem przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej, energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego (dolus directus coloratus).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe doprowadziło Sąd do przekonania o konieczności przypisania oskarżonemu A. Ś. (1) przestępstwa kwalifikowanego z przepisu art. 278 § 1 k.k. Oskarżony A. Ś. (1) w nocy z 30 na 31 maja 2022 r. otworzył nienależący

do niego pojazd osobowy i zabrał znajdujące się tam rzeczy w postaci laptopa oraz torby do tenisa z rakieta i piłkami. Czynu tego dokonał umyślnie. Do pojazdu nie posiadał żadnego tytułu prawnego, ani kluczyków, brak było więc w ocenie Sądu racjonalnych powodów dla których A. Ś. (1) miałby w środku nocy wsiadać do cudzego pojazdu, przeszukiwać jego zawartość, a jeszcze wcześniej próbować dostać się do jego wnętrza. W ocenie Sądu sama już czynność łapania za klamki aut zaparkowanych przy jezdni w godzinach nocnych dowodzi celu oskarżonego A. Ś. (1) – zaboru rzeczy w celu przywłaszczenia. Oskarżony A. Ś. (1) działał więc umyślnie, w zamiarze kierunkowym. Z zabranymi rzeczami postąpił jak w własnych, po objęciu ich w posiadanie, umieszczając je w piwnicy w miejscu swojego zamieszkania. W ocenie Sądu tylko i wyłącznie na skutek funkcjonalności wskazanego laptopa, można było stwierdzić jego lokalizację a tym samym doprowadzić do zatrzymania sprawcy, w oparciu również zapis z monitoringu rejestrującego jego osobę. Oskarżony A. Ś. (1) powyższej okoliczności był w pełni świadomy, zaboru rzeczy w celu

przywłaszczenia, wszak gdyby chciał je zwrócić uprawnionym zapewne nie umieszczałby ich w piwnicy a w miejscu swojego zamieszkania.

W ocenie Sądu, wbrew sugestiom formułowanym w toku postępowania przed Sądem w zakresie podejmowania przez oskarżonego A. Ś. (1) leczenia psychiatrycznego czy też odwykowego, faktu pozostawania w momencie czynu pod wpływem alkoholu Sąd uznał, że oskarżony A. Ś. (1) miał pełną świadomość podejmowanych działań. W tej mierze Sąd miał na uwadze, że w dacie zatrzymania oskarżonego A. Ś. (1) o godz. 7.10 dnia 31 maja 2022 r. był on, wbrew podawanemu spożyciu alkoholu w dość znacznej ilości osobą trzeźwą. Istotne przy tym pozostaje, że od momentu czynu przypisanego oskarżonemu A. Ś. (1) upłynęło około 4 godzin. Co więcej w toku postępowania przygotowawczego oskarżony A. Ś. (1) nie oświadczał aby uprzednio podejmował leczenie psychiatryczne, neurologiczne czy też odwykowe. W toku postępowania przed Sądem podawał jedynie, że leczył się odwykowo 4 lata temu. Takowe oświadczenia oskarżony A. Ś. (1) sformułował

na terminie rozprawy w dniu 14 lutego 2023 r. oświadczając że leczył się „na głowę” a leczenie to przerwał 8 lat temu , jego obrońca oświadczył natomiast, że oskarżony A. Ś. (1) leczył się odwykowo 3, 4 lata temu. Sąd celem udokumentowania powyższych okoliczności określił termin 3- dniowy, jakkolwiek w tym zakresie przedłożono jedynie kopię historii choroby w zakresie zapisanego oskarżonego A. Ś. (1) do Poradni Odwykowej w dniu 9 maja 2013 r. i dokumentującą jedną wizytę dnia 9 czerwca 2013 r., a zatem blisko 10 lat temu , w pozostałym natomiast zakresie obrońca oskarżonego A. Ś. (1) sformułował wniosek o zwrócenie się przez Sąd o nadesłanie dokumentacji medycznej oskarżonego A. Ś. (1) do Przychodni Zdrowia Psychicznego i (...) Uzależnień (k. 121 akt). Powyższe Sąd ocenił jako zmierzające tylko i wyłącznie do przedłużenia prowadzonego postępowania , co łączy się w przypadku prawomocności wyroku z zastosowaniem wobec oskarżonego A. Ś. (1) przepisu art. 160 § 1 k.k.w. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 października 2021 r. IV KK 412/ czy też w wyroku z dnia 22 marca 2022 r. w sprawie III KS 13/22, które to zapytywanie

Sąd Rejonowy w pełni podziela każdego oskarżonego traktuje się co do zasady jako osobę poczytalną, a potrzeba przeprowadzenia badań psychiatrycznych aktualizuje się wyłącznie wówczas, jeżeli po stronie organu procesowego pojawiają się uzasadnione wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego sprawcy. Takowych wątpliwości Sąd Rejonowy mając możliwość bezpośredniego dwukrotnego przesłuchania oskarżonego A. Ś. (1) oraz wobec złożonych oświadczeń podczas rozprawy dnia 14 lutego 2023 r., także wobec przedłożonej dokumentacji medycznej oskarżonego A. Ś. (1) nie powziął.

Jednocześnie brak było w niniejszym postępowaniu przypisania oskarżonemu A. Ś. (1) kradzieży z włamaniem z art. 279 k.k. albowiem jak ustalono w toku postępowania do czynności włamania nie doszło – auto, z którego oskarżony A. Ś. (1) zabrał rzeczy pozostawało otwarte – pomimo zamknięcia jego drzwi, centralny zamek pozostawał otwarty. Do auta miał więc dostęp każdy przechodzący ulicą człowiek, o ile chciałby otworzyć jego drzwi za pomocą klamki. W niniejszej sprawie

nie było konieczności przełamywania przez oskarżonego A. Ś. (1) przeszkody stworzonej w celu ochrony znajdujących się rzeczy we wnętrzu auta przed ich zaborem.

Oskarżony A. Ś. (1) jest osobą uprzednio karaną sądownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Jak wynikało z informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego oraz odpisów wyroków przekazanych do akt niniejszego postępowania, ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny o sygnaturze akt III K 85/19 z dnia 23 maja 2019 r. za popełnienie podobnego przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 21 stycznia 2019 r. do 6 maja 2021 r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział V Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie V K.-wz 2106/20, z okresem próby do 6 maja 2023 r.

Mając powyższe na względzie uznano, że oskarżony A. Ś. (1) czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w art. 64 § 1 k.k. zgodnie z którym jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. Ś. (1)			<p>Wymierzając karę oskarżonemu Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w przepisie art. 53 kodeksu karnego.</p> <p>Odnosząc się do poszczególnych elementów podlegających ocenie przy wymierzeniu kary oskarżonemu A. Ś. (1) należy wskazać na to, że w ocenie Sądu wina oskarżonego i jej znaczny stopień nie budzą wątpliwości.</p>

Oskarżony A. Ś. (1) dopuścił się przestępstwa umyślnego przeciwko mieniu. Oskarżony jest osobą dorosłą, która powinna zdawać sobie sprawę z obowiązujących w społeczeństwie norm prawnych. Uprzednia karalność oskarżonego A. Ś. (1), w tym również za przestępstwa przeciwko mieniu każe przyjąć, że z pewnością zdawał on sobie sprawę z powagi oraz naganności swojego zachowania. W toku postępowania, jak wskazywano powyżej nie ustalono żadnych okoliczności przemawiających za uznaniem, że oskarżony A. Ś. (1) dokonując zaboru rzeczy działał w warunkach ograniczonej zdolności pokierowania jego postępowaniem bądź rozpoznania znaczenia jego czynu. Wyjaśniając swoje postępowania oskarżony A. Ś. (1) wskazywał wprawdzie, że znajdował się wówczas pod wpływem alkoholu i sam nie potrafi wyjaśnić dlaczego dokonał zaboru laptopa i torby tenisowej, jednakże okoliczności znajdowania się pod wpływem alkoholu oskarżonego w relevantnym okresie nie wykazano, a nadto nie miałyby to dla oceny stopnia winy oskarżonego żadnego znaczenia. Poza tym podczas zatrzymania, dnia 31 maja 2022 r. o godz. 7.10 a zatem

po około 4 godzinach od zdarzenia oskarżony A. Ś. (3) był trzeźwy. Art. 31 § 1 i 2 k.k. nie stosuje się bowiem w przypadkach gdy sprawca wprowadził się w stan nietrzeźwości lub odurzenia powodujący wyłączenie lub ograniczenie poczytalności, które przewidywał albo mógł przewidzieć. Oskarżony A. Ś. (1) jest osobą 40-letnią, która powinna posiadać rozeznanie co do skutków spożywania alkoholu w nadmiernych ilościach oraz reakcji jego organizmu w takich sytuacjach.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu A. Ś. (1) wskazać należy, że w ocenie Sądu jest on znaczny. Oskarżony dopuścił się przestępstwa umyślnego, dokonując zaboru rzeczy o znacznej wartości. Według oświadczeń pokrzywdzonych laptop przedstawiał wartość 3000 zł, natomiast torba do tenisa z zawartością 900 zł. Przedmioty zostały zabrane przez oskarżonego A. Ś. (1) z zaparkowanego przy ulicy pojazdu – wcześniej więc oskarżony wsiadł do nienależącego do niego pojazdu, wbrew woli i wiedzy osoby, której to pojazd stanowił własność. Jak wynikało z zeznań świadka J. Ś. w aucie

po kradzieży panował nieporządek, wskazujący na to, że osoba dokonująca kradzieży szukała w aucie przedmiotów, które może zabrać. Ponadto, oskarżony A. Ś. (1) zabrane przez siebie rzeczy ukrył w należącej do niego piwnicy, co w ocenie Sądu świadczy o tym, że oskarżony A. Ś. (1), jak wskazywano powyżej nie miał zamiaru zwracać skradzionych przedmiotów.

Oskarżony A. Ś. (1) jest osobą wcześniej karaną. Odbywał już kary pozbawienia wolności i kary te, czego dowodzi prowadzone postępowanie nie przyczyniły się do zmiany jego postawy. Sąd okoliczność tą potraktował jako obciążającą oskarżonego, nie dopatrując się, poza przeproszeniem pokrzywdzonych żadnej okoliczności łagodzącej zachodzącej w stosunku do jego osoby ani do przypisanego mu czynu. Poza tym, oskarżony A. Ś. (1) przypisanego mu przestępstwa dopuścił się w okresie próby w związku warunkowym przedterminowym zwolnieniem postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział V Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie V K.-wz

2106/20 z odbycia kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie III K 85/19. Nie bez wpływu na wymiar kary miało uprzednie karanie oskarżonego A. Ś. (1) za przestępstwa przeciwko mieniu, jak również popełnienie przestępstwa w warunkach art. 64 § 1 k.k.

Przestępstwo kradzieży zagrożone jest karą pozbawienia wolności i taka też kara w ocenie Sądu jest karą adekwatną i sprawiedliwą, biorąc pod uwagę czyn przypisany oskarżonemu i okoliczności jego popełnienia. Przepis art. 278 § 1 k.k. wskazuje, że kara pozbawienia wolności wymierzana jest od 3 miesięcy do 5 lat.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, że zasadne będzie wymierzenie oskarżonemu kary 7 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony musi zrozumieć nieuchronność kary w przypadku każdorazowego wejścia w konflikt z prawem. Kara ta w ocenie Sądu pomoże oskarżonemu dostrzec konieczność postępowania zgodnie z prawem oraz to, że każde jego działanie będące w opozycji do porządku prawnego spotka się z odpowiednią reakcją.

			<p>Wydaje się to tym bardziej konieczne, jeżeli wziąć pod uwagę to, że w toku postępowania karnego oskarżony bagatelizował swój czyn – wskazywał, że dopuścił się go pod wpływem alkoholu, że chciał zwrócić rzeczy ich właścicielom, przeprasząc ich.</p> <p>Kara pozbawienia wolności w wymiarze 7 miesięcy będzie w ocenie Sądu najskuteczniejsza również jeżeli chodzi o społeczne oddziaływanie. Przepięstwa kradzieży są czynami nagminnymi. Koniecznym jest ukształtowanie nie tylko w świadomości oskarżonego ale i całego społeczeństwa, że czyny te będą spotykać się z reakcją wymiaru sprawiedliwości.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. Ś. (1)	II	I	Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 31 maja 2022 r. od godz. 7.10 do dnia 1 czerwca 2022 r. do godz. 13.15
<p>6. <i>inne zagadnienia</i></p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III.</p>	<p>Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów postępowania. Zgodnie z brzmieniem art. 624 § 1 k.p.k. sąd może zwolnić oskarżonego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Stosownie zaś do treści art. 17 ust 1 ustawy</p>	

o opłatach w sprawach karnych do zwolnienia od opłat stosuje się odpowiednio przepisy o zwolnieniu od kosztów postępowania karnego. Z uwagi na możliwości zarobkowe oskarżonego i jego sytuację życiową – oskarżony nie posiada majątku, pracuje dorywczo, Sąd uznał za zasadne zwolnienie go od kosztów sądowych w całości.

6. **1Podpis**